

vil være rigelige til Vedligeholdelse, men hvis det ikke sker, indser jeg ikke, hvordan det skal være muligt for Redningsmandskabet at faa Del i Beløbet. Der staar nemlig i de Bemærkninger, der ledsager Ændringsforslaget, at for Tilstaaelsen af et saadant Beløb maa stilles som Betingelse, at Folkene ved Bestyrerens Inspektion skal fremvise et i god Stand værende Sæt Olietøj med tilhørende Søstøvler. Jeg maa gaa ud fra, at de Søstøvler, som man ønsker, at Bestyreren skal have Lov til at se, er Søstøvler, der er brugelige i Redningsbaade. Hvis det skal være Tilfældet, kan det ikke være de almindelige Træskostøvler, der bruges langs Kysten ved Fiskerigerningen. Det maa være virkelige Læderstøvler af tyndt og let Læder, der passer til det Brug. Et saadant Par Støvler vil vistnok koste mellem 30 og 40 Kr., særlig med de Priser, der er for Tiden. Og et Sæt Olietøj, der er brugeligt under Redningsforsøg, vil koste, antager jeg, mellem 10 og 15 Kr. Man kommer altsaa op paa mellem 40 eller maaske 45 og 50 Kr., for at Mandskabet skal kunne faa Del i de 7½ Kr. Jeg er overbevist om, at det ikke har været hverken den højtærede Ministers eller det højtærede Finansudvalgs Mening at ville forlange dette af en Befolkning, hvoraf flere virkelig er fattige Folk. Hvis man fastholder den Bestemmelse, vil Følgen, saa vidt jeg kan skønne, blive den, at Staten faar Lov til at beholde de 7 Kr. 50 Øre, og Mandskabet faar Lov til at beholde det Olietøj og de Støvler, de har i Forvejen, og som for en Dels Vedkommende er ubrugelige i Redningsvæsenets Tjeneste. Men da jeg ved, at det ikke har været Meningen, vil jeg henstille til den højtærede Forsvarsminister, om det ikke var muligt at administrere Beløbet efter den Aand, hvori det er ydet, og ikke efter Bogstaven. Jeg kunde tænke mig, at man administrerede de to Aars Beløb baade paa Tillægsbevillingsloven og paa Finansloven saaledes, at det blev ydet Mandskaberne til Anskaffelse af Olietøj. For dette Beløb vilde de kunne anskaffe sig det nødvendige Olietøj til Brug i Redningsbaadene; Og jeg turde saa maaske haabe, at man til næste Aar vilde fortsætte med sin Villie og bevilge et Beløb tilstrækkeligt

til Anskaffelse af Søstøvler. Den Bemærkning, der er vedføjet, at det er uheldigt at opmagasinere Olietøj og Søstøvler paa Redningsstationerne, tror jeg ikke er rigtig. Jeg kan ikke tænke mig, at den kan være rigtig alvorlig ment. Jeg kan i hvert Fald slet ikke se, at der kan være noget som helst uheldigt ved denne Opmagasinerings; den lader sig sikkert gøre let og uden Spor af Risiko.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger, fordi jeg er ganske paa det rene med, at saavel den højtærede Minister som det højtærede Finansudvalg har ment ved denne Bevilling at ville yde Redningsmændene en Hjælp til Anskaffelse af brugeligt Olietøj og Søstøvler, og at man ikke har tænkt dermed at ville paalægge dem en ekstra Udgift af 30—40 Kr., saaledes som Forholdet vil blive, hvis Bevillingen anvendes efter hvad der her staar anført. Herefter vil ingen uden at møde med et Sæt Olietøj og Søstøvler, som kan blive taget i Øjesyn af Bestyreren paa hans Inspektionsrejse, kunne faa Del i de 7 Kr. 50 Øre. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister at lempe paa Fortolkningen, saaledes at Bevillingen virkelig kan komme Mandskaberne til gode.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Ved Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Ændringer i Lovene Nr. 65 af 28. Maj 1880 og Nr. 98 af 8. Maj 1908 angaaende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet, hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste Møde holdes i Morgen, Torsdag den 22. April Kl. 1, med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Første Behandling af:

Forslag til Danmarks Riges Grundlov.

Mødet hævet Kl. 4¹⁰.